

POL 45

நம் அனைவரதும் நாடு

1312

கட்டுரை : சுமனசிறி லியனகே

மேற்பார்வை : பேராசிரியர் ரஞ்சித் அமரசிங்க
கலாநிதி ஏ. எம். நவரத்ன பண்டார
கலாநிதி மைக்கல் பெர்னாந்து

அட்டையும்

சித்திரங்களும் : அனுகஸ் மகவலகே

கையெழுத்துப் பிரதி : டி. பீ. ஏ. மனோரி பிரியங்கனீ சில்வா
சமந்தி ஹேவாகபுகே

ஒப்புநோக்குதலும்

அச்சடித்தலும் : குமாரி லியனகே

வெளியீடு : திட்டமிடுதல் மற்றும் வடிவமைப்புப் பிரிவு
இன விவகார மற்றும் தேசிய
ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சு (1997)

அச்சிடுதல் : இலங்கை அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களம்

மக்களைத் தவிர சமுதாயத்தின் இறுதி அதிகாரம் சம்பந்தமான பாதுகாப்புடன் கூடிய பிறிதொரு களஞ்சியசாலையினை நான் அறியேன், பூரண தீர்மானத்துடன் அவ்வதிகாரத்தினை ஒழுங்குபடுத்தும் அளவுக்கு அவர்கள் அறிவற்றவர்களாயின் அவ்வதிகாரத்தினை அவர்களிடமிருந்து பறித்து விடுதல் அதற்கான வழியன்று. அவர்களது தீர்மானம் பற்றி அவர்களுக்கு அறிவூட்ட வேண்டும்.

தோமஸ் பெளசன் (1820)

ஒழுங்கு விதிகளைச் சட்டங்களாக ஆக்க முடியாது ஆனால், நடத்தைகளை ஒழுங்குபடுத்தலாம், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளினால் ஒருவரின் உள்ளத்தை மாற்ற முடியாவிடினும் அவற்றினால் உள்ளமே இல்லாதவர்களின் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம்.

மார்டின் லூதர் கிங் (1963)

1312

மாண்புமிகு திருவிடைமருதூர் சிவசாமிநாதர்
 திருவிடைமருதூர் அப்பாக்காடு காவல்துறை
 காவலர் அலுவலர் அலுவலகம், திருவிடைமருதூர்
 காவலர் அலுவலர் அலுவலகம், திருவிடைமருதூர்

மாண்புமிகு திருவிடைமருதூர் சிவசாமிநாதர்

மாண்புமிகு திருவிடைமருதூர் சிவசாமிநாதர்
 திருவிடைமருதூர் அப்பாக்காடு காவல்துறை
 காவலர் அலுவலர் அலுவலகம், திருவிடைமருதூர்
 காவலர் அலுவலர் அலுவலகம், திருவிடைமருதூர்

மாண்புமிகு திருவிடைமருதூர் சிவசாமிநாதர்

சென்னை

நட
அமைச்சரவை
நாடு

ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ
ಶ್ರೀ

ஒரு நாட்டின் அரசியல் யாப்பு அந்நாட்டின் அதிமேலான சட்டமாகும். அரசியல் யாப்பு வழங்கும் சட்டப் புறவமைப்பு நாட்டின் உறுதியான சனநாயக அரசியற் சூழலை உருவாக்கு வதில் பிரதான இடத்தைவகிக்கின்றது. குறிப்பாக அந்நாடு பல இனங்களைக் கொண்டிருப்பின் அவ்வினங்களுக்கிடையில் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவான வகையில் அரசியல் யாப்பு ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும்.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலம் முதல் மூன்று அரசியல் யாப்புகளின் கீழ் ஆளப்பட்டுள்ளது, அவையாவன :

1. 1948/1972 வரை சோல்பரி அரசியல் யாப்பு
2. 1972/1978 வரை முதலாம் குடியரசு அரசியல் யாப்பு
3. 1978 முதல் நடைமுறையிலுள்ள இரண்டாம் குடியரசு அரசியல் யாப்பு

தற்பொழுது பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவில் புதிய அரசியல் யாப்பு நகல் திட்டம் ஒன்று கலந்துரையாடப் படுகின்றது, அரசியல் யாப்பு பற்றிய கலந்துரையாடல் இதுவரை நாட்டின் உயர் வகுப்பினருடன் மட்டுமே சுருங்கி இருந்துள்ளது. இன்று அரசியல் யாப்பு பற்றிப் பரந்த கலந்துரையாடல் இடம்பெறுகின்றது. இதற்கு முன்னர் அரசியல் யாப்புகளை உருவாக்கும்போது அவை பற்றிய கலந்துரையாடல்களில் பொதுமக்கள் பங்குபற்றுதல் இடம்பெறவில்லை. இந்நூலின் நோக்கம் கலந்துரையாடலில் பொதுமக்களும் பங்குபற்று வற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொடுப்பதாகும்.

புதிய அரசுவியல் யாப்பு நகல் திட்டத்தின் பிரதான கூறுகள் யாவை ?

1

உத்தேச அரசுவியல் யாப்பு நகல் திட்டம் இலங்கை அமைப்பு முறையினைமாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று விதந்துரைக்கின்றது. புதிய யாப்பின் கீழ் ஒருங்கமையும் இலங்கை ஆட்சி முறையில் 06 பிரதான சிறப்பியல்புகளை அடையாளம் காணலாம்.

1. இலங்கை அரசாங்கம் ஒற்றையாட்சி (Unitary State) முறையிலிருந்து ஒன்றிய ஆட்சி முறையாக (Union State) மாற்றமுறுகின்றது.

ஒற்றையாட்சி

கூட்டாட்சி

(சிங்கள மூலம் பக்கம் 2)

முதலாம், இரண்டாம் குடியரசு அரசுவியல் யாப்புகள் இலங்கையை ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசாக அறிமுகம் செய்துள்ளன, இரண்டாம் குடியரசு அரசுவியல் யாப்பின் 1ஆம் அத்தியாயத்தின் 2ஆம் சரத்து பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது, “இலங்கை குடியரசு ஒற்றையாட்சி அரசாகும்.” உத்தேச அரசுவியல் யாப்பு நகல் திட்டத்தின் 1 ஆம் அத்தியாயத்தின் 1 ஆம் சரத்து பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“இலங்கை ஐக்கியமும் இறைமையும் கொண்ட குடியரசாகும் இலங்கை குடியரசு கலைக்க முடியாத பிராந்தியங்களின் ஒன்றியமாகவிருத்தல் வேண்டும்.”

2

ஒன்றிய அரசு என்றால் என்ன ?

ஒற்றையாட்சி அரசுக்கும் சமஷ்டி அரசுக்கும் இடைப்பட்டதே ஒன்றிய அரசாகும். நாம் முதலில் ஒற்றையாட்சி சமஷ்டி ஆட்சி என்பனவற்றின் பொருளை விளங்கிக் கொள்வோம்.

பேராசிரியர் கலெயார் பெலி ஒற்றையாட்சி முறைக்குப் பின்வருமாறு பொருள் விளக்கம் தருகின்றார்.

அதிமேலான சட்டத்துறை அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் ஒரு மத்திய அரசின் கீழ் “அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் ஒழுங்கமைந்திருப்பின் அவ்வாறான அரசியல் யாப்பு ஒற்றையாட்சி அரசியல் யாப்பு என்று அழைக்கப்படும்.” அவ்வாறான யாப்பின் கீழ் இடம்பெறும் ஒற்றையாட்சி அரசாகும்.

சமஷ்டி ஆட்சி முறையில் அதிகாரமானது மத்திய தேசிய அரசுக்கும் பிரதேச அரசுகளுக்குமிடையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் மத்திய அரசும் பிரதேச அரசுகளும் ஒன்றுக்கொன்று சமமானவை ஆகும். ஒன்று பிறிதொன்றுக்குக் கீழ்ப்படமாட்டாது.

ஒன்றிய அரசும் சமஷ்டி அரசினைப் போன்று பல அரசுகளின் ஒன்றியமாகும். அதனால் அங்கு சமஷ்டி பண்புகளும் காணப்படுகின்றன. ஒன்றிய ஆட்சி முறையில் அவசரகால நிலைகளில் பிராந்திய அரசுகளின் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட விடயங்களை மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கலாம். இது ஒற்றையாட்சி முறைக்குரிய பண்பாகும். ஒன்றிய ஆட்சி முறைக்குச் சிறந்த உதாரணம் இந்தியா ஆகும்.

2. சனாதிபதி முறை ஒழிக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்புக் கூறக் கடமைப்பட்ட கபினட் அரசாங்க முறை தாபிக்கப்படும். அதன் மூலம் சனாதிபதி நாமநிருவாகி என்ற நிலையினைப் பெறுவார்.

3. உத்தேச அரசியல் யாப்பின்படி இறைமை பொதுமக்களுக்கு உரியதாக இருக்கும். மக்களுக்காக சட்டங்களைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் அதாவது சட்டவாக்க அதிகாரம்.

1. பாராளுமன்றத்தினாலும்,

2. பிராந்திய சபைகளினாலும்,

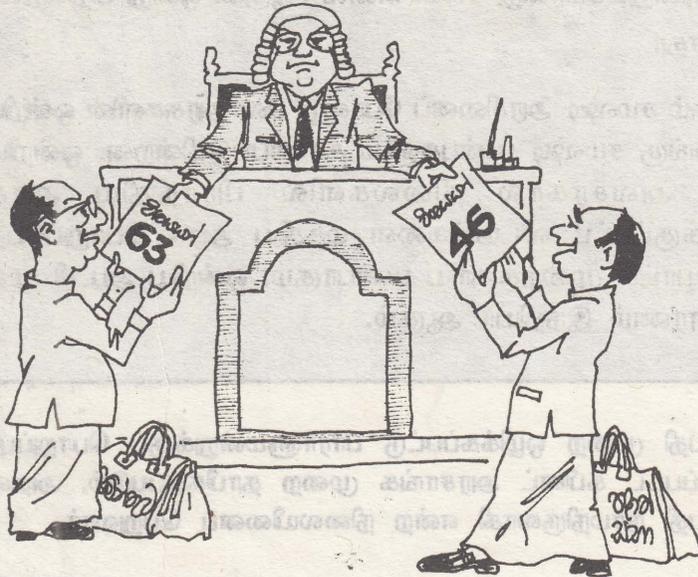
3. மக்கள் தீர்ப்பொன்றில் மக்களினாலும் பிரயோகிக்கப்படும்.

(அத்தியாயம் 1 சரத்து 3 (அ))

சட்டவாக்க அதிகாரம் இரண்டு நிரல்களின் கீழ்ப்பிரிக்கப்படும். முதலாவது நிரல் ஒதுக்கிய நிரல் ஆகும். அதில் இடம்பெறும் 63 விடயங்கள் சம்பந்தமாக மத்திய தேசியப் பாராளுமன்றமே சட்டங்களைப் பிறப்பிக்கும். இரண்டாவது நிரல் பிராந்தியங்களின் நிரல் ஆகும். அதில் 46 விடயங்கள் சம்பந்தமாகச் சட்டங்களைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் பிராந்திய சபைகளுக்கு வழங்கப்படும். ஒதுக்கிய நிரலில் இடம்பெறும் விடயங்கள் முழுநாட்டையும் பொதுவாகப் பாதிக்கும் வகையில் பொது மத்திய நிலையமொன்றினால் முறையாக மேற்கொள்ளப்படுபவை ஆகும். பிராந்திய நிரலில் இடம்பெறும் விடயங்கள் பிரதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்தமையும் பிரதேச ரீதியாகச் செயற்றிறனுடன் மேற்கொள்ளப்படுபவையாகும்.

63 விடயங்கள் 46 விடயங்கள்

பாராளுமன்றம் பிராந்திய சபைகள்
சட்டவாக்க அதிகாரப் பிரிப்பு.

4. மக்களின் நிறைவேற்று அதிகாரம் / அதாவது சட்டங்களை அமுல்படுத்தும் அதிகாரம் இரண்டு மட்டங்களினூடாகப் பிரயோகிக்கப்படும்.

அ. முதலமைச்சரினதும் அமைச்சரவை அமைச்சர்களினதும் ஆலோசனையின் பேரில் செயலாற்றுகின்ற குடியரசின் சனாதிபதியினால் ஒதுக்கிய நிர்லில் இடம்பெறும் விடயங்களோடு தொடர்பான நிறைவேற்று அதிகாரமும்.

ஆ. பிரதான அமைச்சர்களினதும் பிராந்திய அமைச்சரவையினதும் ஆலோசனையின் பேரில் செயலாற்றுகின்ற பிராந்திய ஆளுநர்களினால் பிராந்திய சபை நிர்லில் இடம்பெறும் விடயங்களோடு தொடர்பான நிறைவேற்று அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படும்.

பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு பிராந்திய அமைச்சரவையின் அமைப்பையும் தன்மையையும் பற்றிப் புதியதொரு ஆலோசனையை முன்வைத்துள்ளது. பிராந்திய அமைச்சரவை நிர்லவாகக் குழுக்களின் தலைவர்களைக் கொண்டிருக்கும். பிராந்திய சபைகளின் உறுப்பினர்கள் தமது முதலாவது அமர்வில் பல நிர்லவாகக் குழுக்களாகப் பிரிவர். அதன் பின்னர் நிர்லவாகக் குழுக்கள் தனித்தனியாக தத்தமது விடயங்களுடன் தொடர்பான அமைச்சரைத் தெரிவு செய்து கொள்ளும். இம்முறையின் படி பிராந்திய அமைச்சரவை பல அரசியற் கட்சிகளைச் சேர்ந்தோரை உள்ளடக்கியிருக்கலாம். இம்முறை பெரும்பாலும் டொனமூர் காலத்தில் நடைமுறையிலிருந்த நிர்லவாகக் குழுமுறையினை ஒத்ததாகும்.

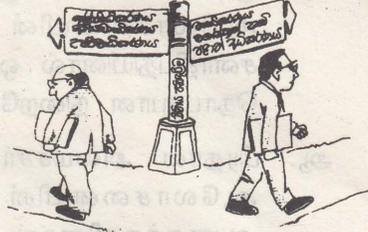
5. நீதித்துறை தேசிய ரீதியாகவும் பிராந்திய ரீதியாகவும் கட்டமைக்கப்படும் நீதியை நிர்லவகிக்கும் பணியானது (அ) உயர் நீதிமன்றம் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம். போன்ற மேல்நிலை நீதிமன்றங்களினாலும் (ஆ) மேல் நீதிமன்றம் நீதவான் நீதிமன்றம் போன்ற பிராந்திய நீதிமன்றங்களினாலும் பிரயோகிக்கப்படும்.

6. அரசியல் யாப்பு உயர்தன்மை பொருந்தியதாகும். பொது மக்கள் அரசாங்கத்திடம் நிச்சயமாக அதிகாரத் தொகுதி ஒன்றினையே ஒப்படைக்கின்றது. அரசாங்கம் பிறப்பிக்கும் சட்டங்கள் அரசியல் யாப்புக்கு ஏற்புடையதா என்பதனை நீதித்துறையே தீர்மானிக்கும் சட்டங்கள் அவை பிறப்பிக்கப்படுவதை முன்னர் மட்டுமின்றி பின்னரும் நீதித்துறைப் புலனாய்வுக்கு (Judicial Review of Legalisation) உட்படுத்தப்பட முடியும். இது உத்தேச அரசியல் யாப்பில் இடம்பெறும் ஒரு முக்கியமான புதிய பண்பாகும்.

உயர் நீதிமன்றம்
மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம்
மேன்நிலை நீதிமன்றம்

மேல் நீதிமன்றம்
நீதவான் நீதிமன்றம்
பிராந்திய நீதிமன்றம்

சட்ட நடைமுறைப்படுத்தல்

அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பது பற்றிப் பேசும் போது அதிகார ஒப்படைப்பு (delegation) அதிகாரப் பரவலாக்கல் (devolution) அதிகாரப் பங்கீடு (power sharing) என்ற பதங்கள் பரவலாகப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. இப்பதனங்களினால் குறிக்கப்படும் பொருளைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

அதிகார ஒப்படைப்பு

மத்திய தேசிய அரசின் சில அதிகாரங்களை உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களிடம் ஒப்புடைப்பதே அதிகார ஒப்படைப்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. நம் நாட்டில் செயற்படும் மாநகர சபைகள் நகர சபைகள் பிரதேச சபைகள் போன்ற உள்ளூராட்சி மன்றங்களிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தல் இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். இவற்றிடம் சனசமூகப் பயன்பாட்டுச் சேவைகளைக் கொண்டு நடாத்தும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கம்

அதிகாரத்தைப் பிரதேச ரீதியாகப் பிரித்தளிப்பதே அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சட்டவாக்க நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்டே பிராந்திய அரசுகளை உருவாக்குவதன் மூலம் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கலாம் இவ்வதிகாரப் பரவலாக்கத்தை சமஷ்டி முறையிலும் ஒற்றையாட்சி முறையிலும் மேற்கொள்ளலாம். இவ்வாறு அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்ட ஒற்றையாட்சி யாப்புக்கு இலங்கையின் 13வது அரசியல் யாப்புத் திருத்தச் சட்டம் சிறந்த உதாரணமாகும்.

அதிகாரப் பங்கீடு

தேசிய மத்திய அரசு மட்டத்திலும் பிராந்திய அரசு மட்டத்திலும் மேற்கொள்ளப்படும் அதிகாரப் பங்குடமை முறையே அதிகாரப் பங்கீடு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. டொனமூர் அரசியல் யாப்பின் கீழ் செயற்பட்ட நிருவாகக் குழு முறையில் இம்முறை பின்பற்றப்பட்டது. இதன் மூலம் பெரும்பான்மையோரின் ஆட்சிக்குப் பதிலாக சகல பகுதியினரும் இணைந்து மேற்கொள்ளும் ஆட்சி முறை உருவாகும்.

உத்தேச அரசியல் யாப்பு தற்போதைய அரசியல் யாப்பிலிருந்து எவ்வகையில் வேறுபடுகின்றது ?

2

உத்தேச அரசியல் யாப்பு தற்போதைய அரசியல் யாப்பிலிருந்து எவ்வகையில் வேறுபடுகின்றது. பகுதி ஒன்றில் குறிப்பிட்ட 3ஆம், 4ஆம், 5ஆம் அம்சங்கள் புதியனவல்ல. அவை 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இரண்டாம் குடியரசு யாப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அந்தத் திருத்தச் சட்டம் சுதந்திர இலங்கையில் முதன்முதலாக அதிகாரம் பகிரப்பட்ட ஒரு அராங்க முறையினை உருவாக்கியது. அட்டவணை 1 உத்தேச அரசியல் யாப்புக்கும் நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் யாப்புக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

அட்டவணை அதிகாரத்தைப் பிரித்தளித்தல் சம்பந்தமான வேறுபாட்டையே அதிகமாக வலியுறுத்துகின்றது. அதைவிட வேறும் பல வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. தற்போது நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் யாப்பின் பிரதான அம்சம் நிறைவேற்று சனாதிபதி முறையின் செயற்பாடாகும். உத்தேச அரசியல் யாப்பு அம்முறையை ஒழிக்கும் நோக்கினைக் கொண்டுள்ளது. நிறைவேற்று சனாதிபதி முறைக்குப் பதிலாக கபினட் நிருவாக முறையை அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்று விதந்துரைக்கின்றது.

அட்டவணை 1

விடயம்	13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் பின்னர் இரண்டாம் குடியரசு அரசியல் யாப்பு	உத்தேச அரசியல் யாப்பு செய்திட்டம்
1. இலங்கையின் உத்தியோக பூர்வமான பெயர்	இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு	இலங்கை குடியரசு
2. சட்டவாக்க அதிகாரப் பரப்பு	மாகாண சபை நிரல், ஒதுக்கிய நிரல், ஒருங்கியை நிரல் என 03 ஆகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது.	ஒதுக்கிய நிரல், பிராந்திய நிரல் என 02 ஆகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது.
3. பிராந்திய ஆளுநரை நியமித்தலும் நீக்குதலும்	சனாதிபதியால் நியமனம் (154 பீ (2) குற்றப் பிரேரணை ஒன்றின் மூலம் நீக்கும்படி மாகாண சபையை வேண்டி நிற்கலாம்.	பிராந்திய பிரதான அமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் சனாதிபதியால் (அத்தியாயம் 3 சரத்து 10 (2).
4. பிராந்திய ஆளுநர் செயற்படும் முறை	154 யு(8) சரத்தில் குறிப்பிட்ட விடயத்தை தவிர சனாதிபதியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தந்துணர்வுடன் செயற்படலாம்	பிரதான அமைச்சரினதும் பிராந்திய அமைச்சரவை யினதும் ஆலோசனையின் பேரில்
5. சட்டவாக்க அதிகாரம்	மாகாணசபை நிரலில் இடம்பெறும் விடயங்கள் சம்பந்தமாக நியதிச் சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரமான பாராளுமன்றினால் மாகாண சபைக்கு ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.	சட்டவாக்க அதிகாரம் யாப்பின் மூலம் பிராந்திய சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும் சட்டத்தின் மூலம் ஒப்படைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.
6. அரச காணி	அரச காணிகள் மத்திய அரசுக்கு உரியவையாகும். ஆனால் காணிகள் மாகாண சபைகளுக்குட்பட்ட ஒரு விடயமாகும்.	அரச காணிகள் அவை அமைந்துள்ள பிராந்திய சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும். எனினும் மத்திய அரசுக்குத் தேவைப்படின் காணிகளைச் சலுகிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு உண்டு.
7. சட்டமும் ஒழுங்கும்	இலங்கை பொலிஸ் சேவை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய பொலிஸ், மாகாணப் பொலிஸ் என்பவையே அவை. மாகாண பொலிஸ் பிரிவில் உதவிப் பொலிஸ் மாஅதிப்ருக் குக் கீழ் இடம்பெறும் பொலிஸ் அதிகாரியின் மாகாண சபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.	தேசிய பொலிஸ் சேவை பிராந்திய பொலிஸ் சேவை என்று பிரிக்கப்பட்ட இரண்டு பொலிஸ் சேவைகள் அமைக்கப்படும்.
8. அரசாங்க சேவை.	அரசாங்க சேவை உத்தியோகத்தர் களை நியமித்தல், இடமாற்றம் செய்தல், நீக்கு தல், ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு என்பன தொடர்பான அதிகாரங்கள் அமைச்சரவைக்கு உரித்தானவையாகும். அமைச்சரவை அவ்வதிகாரத்தினை காலத்துக்குக் காலம் தேசிய அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவுக்கும் மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவுக்கும் ஒப்படைக்கும். (55 (1), (3).	பிராந்திய சபைகளின் அரசாங்க சேவை உத்தியோகத்தரின் நியமனம், இடமாற்றம், ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு, பதவி நீக்கம் போன்றவை சம்பந்தமான அதிகாரம் பிராந்திய சபைகளுக்கு ஒப்படைக்கப்படும். (அத்தியாயம் 3: 22(1) தேசிய அரசாங்க சேவை சம்பந்தமான பொறுப்புகள் தேசிய அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

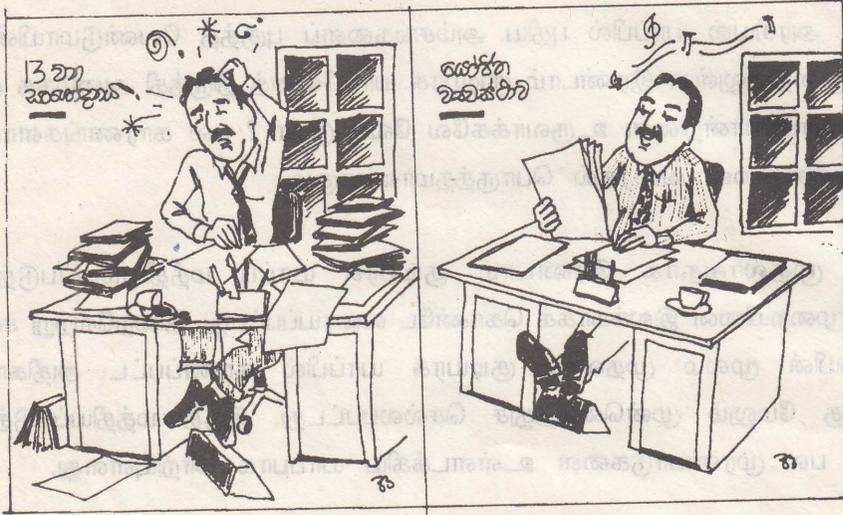
அரசியல் யாப்பில் புதிய அம்சங்களைப் புகுத்த வேண்டுமாயின் இன்று நடைமுறையிலுள்ள இரண்டாம் குடியரசு யாப்பினைத் திருத்தி அமைக்க முடியாத புதிய யாப்பொன்றினை உருவாக்கவே வேண்டுமா ? பல காரணங்களால் புதிய யாப்பொன்றினை வரைதல் பொருத்தமானதாகும்.

முதலாவதாக இரண்டாம் குடியரசு யாப்பு மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சிமுறையினை இலக்காகக் கொண்டே வரையப்பட்டது. நிறைவேற்று சனாதிபதி முறையின் மூலம் முதலாம் குடியரசு யாப்பில் காணப்பட்ட அதிகாரவாதப் போக்கு மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இந்த மத்தியப்படுத்தப்பட்ட யாப்பு பல முரண்பாடுகளை உள்ளடக்கிய யாப்பாக மாறியுள்ளது.

நாம் ஓர் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். இரண்டாம் குடியரசு யாப்பின் 76(1) ஆம் சரத்து பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

‘பாராளுமன்ற அதன் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை துறத்தலோ, எவ்விதத்திலும் பாராதீனப்படுத்தலோ ஆகாது. ஏதேனும் சட்டவாக்க அதிகாரம் கொண்ட ஏதேனும் அதிகாரத்தை நிறுவுதலுமாகாது.

எனினும் 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் புல விடயங்கள் சம்பந்தமாக சட்டவாக்கம் செய்யும் அதிகாரம் கொண்ட மாகாண சபைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஒன்றில் 76(1) ஆம் சரத்து பொருளற்றதாகின்றது. அன்றேல் 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தில் குறிக்கப்படும் அதிகாரப் பரவலாக்கம் பொருளற்று விடுகின்றது.

இரண்டாவதாக செயற்பாட்டின் போது மத்திய அரசுக்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையில் மோதல் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக மாகாண ஆளுநர் குடியரசு சனாதிபதியின் விருப்பின் பேரில் நியமிக்கப்படுவதனால், பிறிதொரு கட்சி மாகாண சபையின் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கும் போது, ஆளுநர் அம்மாகாண சபையின் செயற்பாடுகளுக்கு தடையாகச் செயற்பட்டுள்ளார் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மைக் காலத்தில் இவ்வாறான நெருக்கடிகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன.

மூன்றாவதாக மேற்குறித்த நிலையினால் 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வு பற்றி எவரும் திருப்தியுற முடியாதுள்ளது. உதாரணமாக மங்கள முணசிங்ஹு தலைமையின் கீழ் செயற்பட்ட பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு இரு பிரதான அரசியற் கட்சிகள் இணக்கப்பாட்டுடன் 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்திலிருந்து விடுபட்ட அதிகாரப் பகிர்வு முறை பற்றிய ஆலோசனையை முன்வைத்துள்ளது.

நான்காவதாக கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல்கள் மூன்றிலும் (மாகாண சபை, பாராளுமன்ற சனாதிபதி தேர்தல்கள்) நிறைவேற்று சனாதிபதி முறையை ஒழிப்பதற்கு ஆதரவாகப் பரந்த பொதுசன அபிப்பிராயம் ஒன்று நாட்டில் நிலவியதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளன.

அரசாங்கத்தின் ஒழுங்குமுறை செயற்பாடு ஆகியவற்றை குறிக்கும் சட்டவிதிகளைக் கொண்ட ஏற்பாடே அரசியல் யாப்பாகும். அந்த சட்டப் புறவமைப்பை வகுக்கும் போது பல நோக்கங்கள் இலக்காகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அரசியல் யாப்பின் மூலம் மட்டுமே அவ்விலக்கினை அடையமுடியாது, ஆனால் அவ்விலக்கினை வெற்றி கொள்வதற்குத் தேவையான சட்டப்புறவமைப்பு ஒன்று இருத்தல் அவசியமாகும்.

1987இல் 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரப் பரவலாக்கம் (Devolution of Power) இலங்கை அரசியல் யாப்பின் ஒரு புதிய அம்சமாகச் சேர்க்கப்பட்டது. உத்தேச அரசியல் யாப்பு அவ்வம்சத்தினைப் பாதுகாத்து மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. அதனால்தான் உத்தேச அரசியல் யாப்பு ஒன்றிய அரசாகக் (Union of State) கருதப்படுகின்றது. சட்டத்துறை, நிறைவேற்றுத்துறை அதிகாரங்கள் இரு மட்டங்களில் செயற்படுத்தப்படும், நீதித்துறையும் இரு மட்டங்களில் செயற்படுத்தப்படும், நீதித்துறையும் இரு மட்டங்களில் ஒழுங்கமைக்கப்படும். இவ்வாறான சட்டரீதியான புறவமைப்பின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுவது யாது? இலங்கையின் தற்போதைய சூழ்நிலையில் நான்கு நோக்கங்களைச் சுட்டிக் கூறலாம்.

1. இனப்பிரச்சினைக்குக் தீர்வுகண்டு எல்லா இனக்குழுக்களினதும் பொதுவான விருப்பத்தைக் கொண்ட அரசைக் கட்டியெழுப்புதல்;
2. அரசியலை சனநாயகமயமாக்கல்;
3. பிராந்திய சுயாட்சி பற்றிய எதிர்ப்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றுதல்;
4. சமநிலை பேணக்கூடிய பிராந்திய அபிவிருத்தியை உருவாக்குதல்.

இலங்கைச் சமுதாயம் தனிப்பட்டவர்களின் ஒரு கூட்டாக மட்டுமன்றி பல சனக்குழுக்களின் கூட்டாகவும் ஒருங்கமைந்துள்ளது. குடிசனத்தின் இனவாரியான அமைவினை அட்டவணை 01 காட்டுகிறது.

அட்டவணை 01

இனக்குழு	மொத்தச் சனத் தொகையில் வீதம்
சிங்களவர்	74.0
தமிழர்	18.2
முஸ்லிம்	7.1
பறங்கியர்	0.3
மலாயர்	0.3
ஏனையோர்	0.1

மூலம் :- குடிசன மதிப்பீடு / 1981

சமயரீதியாகக் குடிசனம் பிரிந்திருக்கும் விதத்தினை அட்டவணை 03 காட்டுகிறது.

அட்டவணை - 02

சமயம்	மொத்தச் சனத்தொகையில் வீதம்
பௌத்தர் 69.3	
இந்துக்கள் 15.1	
முஸ்லிம்கள் 7.6	
கிறிஸ்தவர் 7.5	
ஏனையோர் 0.1	

மூலம் :- குடிசன மதிப்பீடு - 1981

இவ்வாறான பிரிவினை இலங்கைக்கு மட்டும் உரியதன்று. இன்று உலகில் ஏறத்தாள 200 நாடுகள் காணப்படுகின்றன. அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள இனங்கள் 6000க்கும் அதிகமாகும். பெரும்பாலான நாடுகள் தமது அரசை கட்டியெழுப்பும் பொழுது (State Building) எதிர் கொள்ளும் சவால் பல இனங்களினதும் பொதுச்சமூக விருப்புக்கேற்ப அரசை எவ்வாறு கட்டியெழுப்பலாம் என்பதாகும்.

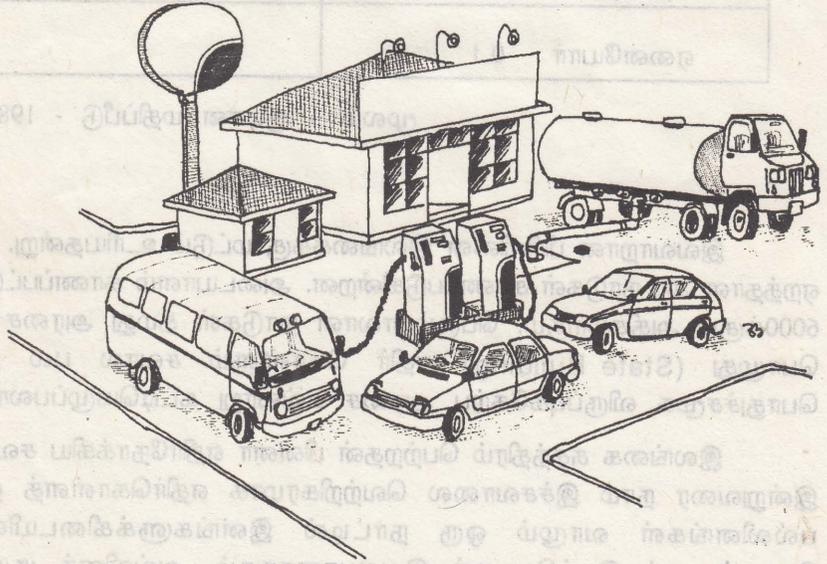
இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதன் பின்னர் எதிர்நோக்கிய சவால் இதுவாகும். இன்றுவரை நாம் இச்சவாலை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளத் தவறியுள்ளோம். பல்லினங்கள் வாழும் ஒரு நாட்டில் இனங்களுக்கிடையில் குரோதமும் மோதல்களும் இடம்பெறுதல் இயல்பானதாகும். அவ்வினக் குழுக்கிடையிலான போட்டியில் அரசு எப்பக்கமும் சார்ந்திருக்கக் கூடாது. அது ஒரு நடுநிலை முகாமையாளரகவே செயற்பட வேண்டும். சகல சனக்குழுக்களினதும் பொது விருப்பு அரசுக்குக் கிடைத்தால் மட்டுமே அவ்வரசின் இருத்தலை நியாயப் படுத்தலாம். அரசின் சட்டப் புறவமைப்பு / அரசியல்யாப்பு / இப்போது விருப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் வகுக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையின் உத்தேச புதிய யாப்பு இப்பல்லினத் தன்மையின் அடிப்படையிலேயே வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த யாப்பு இலங்கை ஒரு பல்லின நாடு என்றும் பல சமயத்தவர்களைக் கொண்ட நாடு என்றும் ஏற்றுக் கொள்கின்றது. தம்மைப் படிப்படியாக அரசமயப்படுத்தலிருந்து அகற்றுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியே தமக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள பிரதான தீங்காகும் என்று தமிழ் மக்கள் கருதுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் உட்பட ஏனைய சிறுபான்மை சனக்குழுக்களையும் ஆட்சி முறையில் உட்படுத்த வேண்டும் என்று உத்தேசப் புதிய யாப்பு ஆலோசனை கூறுகின்றது.

இதனை எவ்வாறு மேற்கொள்ளலாம்.

புதிய அரசியல் யாப்பு இரண்டாம் கட்ட அரசுகளை (Second - Tier Government) பிராந்திய மட்டத்தில் அமைக்க உத்தேசித்துள்ளது.

- மக்கள் அதிகாரம்
- மக்கள் அதிகாரம்
- மக்கள் இறைமை
- பாராளுமன்றம்
- பிராந்திய சபை
- பிராந்திய சபை

சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பிரித்தல்
 இந்த இரண்டாம் கட்ட அரசுகள் அதாவது பிராந்திய அரசுகள் பல்வேறு விடயங்கள், பணிகள் சம்பந்தமாகச் செயற்படுவதற்கான அதிகாரத்தினைப் புதிய யாப்பு வழங்குகின்றது. அந்த விடயங்களும் பணிகளும் அட்டவணை 04இல் தரப்பட்டுள்ளன.

பிராந்திய நிரல்

பிராந்திய சபைகளுக்குரித்தாக்கப்படும் விடயங்களும் பணிகளும் இந்நிரலில் அடங்கியுள்ளன.

1. சுகாதாரமும், சதேச வைத்தியமும்
2. தேசியப் பாடசாலைகளும், தேசியப் பல்கலைக்கழகங்களும் நீங்கலாக, உயர்கல்வி, கல்வி மற்றும் கல்விச் சேவைகளும் பரீட்சைக்கான ஆகக் குறைந்த நியமனங்களை விதித்தலும் பாடவிதானம் மற்றும் ஆசிரியர் தகைமைகளும் ஆசிரியர் பயிற்சியும்.
3. கமத்தொழிலும், கமநலச் சேவைகளும்.
4. நீர்பாசனம்
5. விலங்கு வேளாண்மை
6. பாரம்பரிய இடத்துக்கிடம் மாரி மீன்பிடித்தல் தொடர்பான உரிமைகள் நீங்கலாக கடற்றொழில் மற்றும் நீர்வாழ் வள மூலவளங்கள்.
7. ஒரு பிராந்தியத்தினுள் காடு வளர்த்தலும் சூழற்பாதுகாப்பும்
8. கைத்தொழில்களும் பிராந்தியக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியும்
9. சக்தி
10. போக்குவரத்து
11. சிறு கப்பற்றுறைகளும், துறைமுகங்களும்.
12. வீதிகளும், நீர்வடிகளும்
13. வீடமைப்பும், நீர்மாணமும்
14. நகரத் திட்டமிடலும், பொதுப்பயன்பாடுகளும்.
15. கிராமிய அபிவிருத்தி
16. உள்ளூராட்சி
17. கூட்டுறவுகள்
18. உணவு வழங்கலும், விநியோகித்தலும்
19. உல்லாசப் பிரயாணத்தை மேம்படுத்தல்
20. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையெனச் சட்டத்தினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அமைவிடங்கள் நீங்கலாக பிராந்திய நூல் நிலையங்களும் அரசு பொருட்காட்சிசாலைகளும், தொல் பொருளியல் அமைவிடங்கள், புராதன மற்றும் வரலாற்று முறையான நினைவுச் சின்னங்களும், பதிவேடுகளும் பகிரங்க அரங்காட்டுகைகள் உட்பட, பண்பாட்டுச் செயற்பாட்டை ஒருங்கு படுத்துதலும்.
21. தொலைக்காட்சி உட்பட ஒலிபரப்பும் வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனமும்.
22. நிவாரணமும் புனர்வாழ்வுளித்தலும் வீடு நிருமாணித்தலும்
23. சமூகப்பாதுகாப்பு
24. அரசு காணியும் அதன் பாராதினமும் அல்லது கையாளுகையும் (ஒதுக்கிய ஒரு விடயம் தொடர்பில் மத்திய அரசின் நோக்கங்களுக்காகத் தேவைப்பட்ட ஒரு பிராந்தியத்தினுள் உள்ள அரசு காணி, இயையான பிராந்திய சபையின் கலந்தாவோசனையுடனும் சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்டக்கூடியவாறான அத்தகைய நடவடிக்கை முறைகளுக்கிணங்கவும் மத்திய அரசினால் பயன்படுத்தலாம்.
25. பிராந்திய பொலிஸ் படையும், சட்டமும் ஒழுங்கமைதியும்
26. சிறுவர் நலனோம்பு மற்றும் சீர்திருத்த நிறுவனங்களை நிருவகித்தல்
27. பிராந்தியப் பகிரங்க சேவை
28. விளையாட்டுக்கள்
29. பிராந்தியத்தினுள் கூட்டிணைக்கப்படாத கழகங்களையும், சங்கங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தல்
30. ஒரு பிராந்தியத்தின் பகிரங்கக் கடன்
31. உள்ளநாட்டு மற்றும் சர்வதேசக் கடன்பெறுகை (சர்வதேசக் கடன் பெறுகைகள் மத்திய அரசினால் குறித்துரைக்கப்பட்ட அத்தகைய உரைகற்களுக்கும் வரையறைகளுக்கும் அமைந்தவனவாக விருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் மத்திய அரசின் ஒருமைப்பாடும் அவற்றுக்குத் தேவைப்படும்.
32. பிராந்தியத்துக்கு வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு, சர்வதேச மானியக் கொடைகள் மற்றும் அபிவிருத்திசார் உதவி என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்தலும் மேம்படுத்தலும்
33. பிராந்திய நிதி மற்றும் கடன் நிறுவனங்கள்
34. குறித்துரைக்கப்பட வேண்டிய உற்பத்தித் தீர்வைகள்.

35. பணயம் வைத்தலின் மீதான வரிகள், பரிசீற் போட்டிகளின் மீதான வரிகள் மற்றும் குறித்துரைக்கப்பட்ட வேண்டிய அத்தகைய வேறு லொத்தர்கள்.
36. மோட்டர் வாகன உரிமைக் கட்டணங்கள்
37. அசைவற்ற ஆதனங்கள் மற்றும் மோட்டர் வாகனங்கள் என்பனவற்றைக் கைமாற்றுவதன் மீதான முத்திரைத் தீர்வைகள்.
38. நீதிமன்றங்களினால் விதிக்கப்பட்ட குற்றப்பணங்கள்
39. நீதிமன்றங்களில் காண்பிக்கப்பட்ட ஆவனங்கள் மீதான முத்திரைக் கட்டணங்கள் உட்பட நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்.
40. அரசிறைகளை மதிப்பீடு செய்தலும் சேகரித்தலும் உட்பட காணி அரசிறையும். அரசிறை நோக்கங்களுக்காக காணிப்பதிவேடுகளைப் பேணுதலும்
41. கனிப்பொருள் உரிமைகள் மீதான வரிகள்
42. நிரலில் குறித்துரைக்கப்பட்ட கருமங்களுள் எது தொடர்பிலும் சட்டங்களுக்கெதிரான தவறுகள்
43. பிராந்திய நிரலில் உள்ள கருமங்கள் தொடர்பிலான குற்றப்பணங்கள்.
44. பிராந்திய மட்டத்தில் திட்டமிடுதலும் திட்டம் செயற்படுத்துதலும்
45. 111ஆம் அத்தியாயத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அளவுக்குச் சட்டமும் ஒருங்கமைதியும்
46. ஒரு பிராந்தியத்தினுள் நீதி நிருவாகம்.

பிராந்தியங்களின் விடயங்களும் பணிகளும் பற்றி

- ☛ சட்டவாக்க அதிகாரம் பிராந்திய சபைகளுக்கு உரித்தாகின்றன
- ☛ அச்சட்டங்களை பிராந்தியத்தின் பிரதான அமைச்சரினதும் பிராந்தியத்தின் அமைச்சரவையினதும் ஆலோசனையின் பேரில் பிராந்திய ஆளுநர் அமுல் படுத்துவார்.
- ☛ பிராந்திய நீதி நிருவாகம் பிராந்திய நீதித் துறையினால் மேற்கொள்ளப்படும்.

உலகில் பெரும்பாலான நாடுகள் தத்தமது நாடுகளிலுள்ள இனப்பிரச்சினையை முகாமைப்படுத்துவதற்கு இதனை ஒத்த வழிமுறைகளைப் பின்பற்றியுள்ளன. உதாரணமாக சுவிஸ்சர்லாந்து, மலேசியா, இத்தாலி, ஸ்பெயின், பிலிப்பீன், பெல்ஜியம், இந்தியா போன்றவை அவற்றுள் சிலவாகும்.

இவற்றில் சிறந்த உதாரணம் எமது அண்டை நாடான இந்தியாவாகும். இந்தியாவிலும் ஒன்றிய ஆட்சி யாப்பே காணப்படுகின்றது. இந்திய ஒன்றிய ஆட்சி யாப்பின் கீழ் ஆரம்பத்தில் பெரும்பாலும் குடியேற்ற காலத்து மாகாண முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே மாநில அரசுகள் பிரிக்கப்பட்டன. ஒன்றிய ஆட்சி முறை ஒன்று தாபிக்கப்பட்டாலும் தமக்குச் சம அந்தஸ்து கிடைக்கவில்லை என்று தென்னிந்தியத் தமிழ் மக்கள் ஆரம்ப காலத்தில் கருதினர். ஹிந்தி அரசு கரும மொழிக் கொள்கையின் மூலம் தாம் ஹிந்தி ஆதிக்கத்துக்கு உட்படுவோம் என்று அம்மக்கள் சந்தேகம் கொண்டனர்.

1950களின் இறுதியரைப் பகுதியில் இந்தியாவின் தெற்கில் நாம் தமிழர் 1/2 என்ற பிரிவினைவாத இயக்கம் தமிழ் நாடு 1/2 என்ற பெயரில் தனி நாடொன்றினை அமைக்கும் நோக்கில் கோசம் எழுப்பினர். அச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆப்போதைய இந்தியப் பிரதமர் பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு என்ன செய்தார் ?

- தமிழர் பெரும்பான்மையினராக வாழும் சென்னை மாநில அரசுக்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் சூட்டினார்.
- மும்மொழிக் கொள்கை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு ஏதுவாக அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கினார்.

மும்மொழிக் கொள்கையின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்தில் வாழும் மக்கள் அம்மாநிலத்தின் மொழியைக் கற்க வேண்டும், இரண்டாவதாக ஆங்கிலத்தையும், மூன்றாவதாக தமது மாநில மொழியல்லாத பிற்தொரு மொழியையும் கற்க வேண்டும்.

நேருவின் கொள்கைகளின் விளைவுகள் யாது ?

சென்னை நகரில் ஒன்று கூடிய நாம் தமிழர் 1/2 இயக்கத்தினர் நாம் இனிமேல் தனி அரசினைக் கோரி நிற்கமாட்டோம் என்று பிரகடனம் செய்தனர். பிரிவினைவாதம் பலவீனமுற்றது. இன்று, தமிழ் நாட்டில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களுக்குப் பிரிவினைவாதம் காணப்படுவதில்லை.

சென்னை நகரில் ஒன்று கூடிய நாம் தமிழர் 1/2 இயக்கத்தினர் நாம் இனிமேல் தனி அரசினைக் கோரி நிற்கமாட்டோம் என்று பிரகடனம் செய்தனர். பிரிவினைவாதம் பலவீனமுற்றது. இன்று, தமிழ் நாட்டில் குறிப்பிடத்தக்களவுக்குப் பிரிவினைவாதம் காணப்படுவதில்லை. சனநாயக மயப்படுத்தலும் உத்தேச அரசியல் யாப்பும்

அரசியல் யாப்பொன்று இருக்கின்றது என்பதால் மட்டும் யாப்புறு அரசாங்கம் நிலவுகின்றது என்று பொருள்படுவதில்லை. ஆட்சிபுரியும் நபர்களினதும், குழுக்களினதும் அதிகாரம் யாப்பின் மூலம் வரையறுக்கப்படின் அந்நாட்டில் யாப்புறு அரசாங்கம் நிலவுகின்றது எனலாம், அந்த வரையறைகள் யாப்பின் ஒரு பகுதியாகும். ஆட்சி புரிவோர் அவ்வரையறைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாவர். உத்தேச அரசியல் யாப்பு அரசாங்கத்தை சனநாயக மயப்படுத்தும் பல நடைமுறைகளை முன்வைத்துள்ளது.

அடிப்படை மனித உரிமைகள்

உத்தேச அரசியல் யாப்பில் இடம்பெறும் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயம் இரண்டாம் குடியரசு யாப்பில் இடம்பெறும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெரும்பாலும் உள்ளடக்கியுள்ளது. மனித உரிமைகள் மீறல் சம்பந்தமாக சர்வதேச நீதிமன்றம், ஐ.நா மனித உரிமை ஆணைக்குழுவையும் நாடி நிற்பதற்கான உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதனை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால் உரிமைகள் பற்றிய சரத்துக்கள் பலம் பெறுகின்றன.

அரசியல் யாப்புக்கு முரணான சட்டங்களை அகற்றுமாறு கோருவதற்கும் மக்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு

உத்தேச அரசியல் யாப்பிலும், தற்போதைய யாப்பு ஏற்பாட்டில் போன்று, நீதித்துறைப் புனராய்வு அதிகாரம் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன்படி பாராளுமன்றம் அல்லது பிராந்திய சபைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்ற முற்படும் போது, அச்சட்டம் அரசியல் யாப்புக்கு ஏற்புடையா என்பது பற்றி நீதிப் புனராய்வினைக் கோரி நிற்கலாம். ஆனால், தற்போது நடைமுறையில் உள்ளது போன்று சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னர் மட்டுமின்றி சட்டத்தை நிறைவேற்றியதன் பின்னரும் நீதிப் புனராய்வினைக் கோரி நிற்கலாம். இந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் சட்டத்தை உருவாக்கும் நிறுவனங்களின் அதிகாரம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறுபான்மையினருக்கு ஆட்சி உரிமை

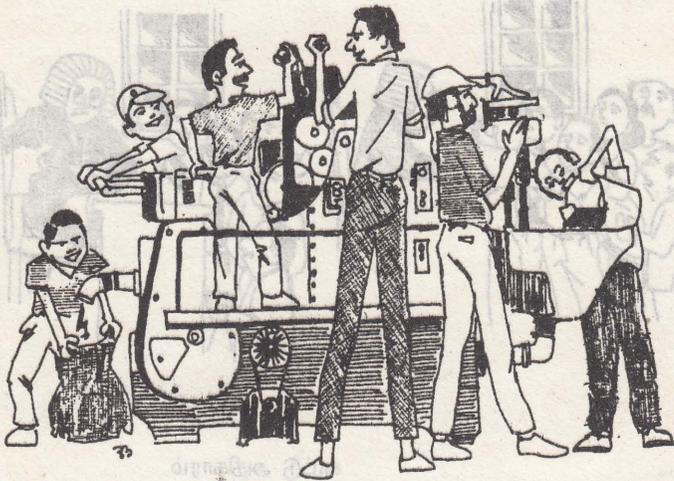
சனநாயகம் என்பது பெரும்பான்மையோரின் ஆட்சி என்றே வரைவிலக்கணப் படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் பல்லினங்கள் வாழ்கின்ற, அதிகம் பிளவுற்ற ஒரு சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினரின் சனநாயகம் சிறுபான்மையோர் மீது செலுத்தப்படும் ஆட்சி சர்வாதிகாரமா இம்பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. நாட்டுப் பிரஜைகள் வகுப்புவாத அரசியலை மேற்கொள்ள முற்படும் போதே மேற்குறித்த நிலை ஏற்படுகின்றது.

கூட்டு அதிகாரம்

இலங்கையில் கடந்த 50 வருட காலப்பகுதியில் தமிழ் மக்களைப் பாதிக்கும் பல சட்டங்களைச் சிங்களப் பெரும்பான்மையினர் நிறைவேற்றியுள்ளனர். முதலாம், இரண்டாம் குடியரசு யாப்புகள் இந்த வகையிலேயே நிறைவேற்றப்பட்டன. தனிச் சிங்கள மசோதா, இரண்டாம் குடியரசு யாப்பின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆறாவது திருத்தச் சட்டம் போன்றவற்றையும் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

உத்தேச அரசியல் யாப்பு பெரும்பான்மையோரின் சனநாயத்திலிருந்து (Majoritarian Democracy) விடுபடுகின்றது. அது கூட்டு இணைவு சனநாயகத்தின் (Consociational Democracy) சில பண்புகளைத் தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது. இந்த சனநாயகத்தின் ஒரு பிரதான பண்பு. பெரும்பான்மையினரைப் போன்றே சிறுபான்மையினரும் ஆட்சியில் பங்கு கொள்வதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இப்பண்பினை நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்கில் மத்திய அரசில் அதிகாரப் பங்குடமை முறை ஏற்படுத்தப்படுவதுடன், அதிகாரப் பரவலாக்கள் மூலம் பிராந்திய அரசுகள் உருவாக்கப்படும். உதாரணமாக மொத்தச் சனத்தொகையில் 18% மான தமிழ் மக்கள் வடபிராந்திய சபையில் தமது அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து பிராந்திய நிரலில் இடம்பெறும் விடயங்கள். பணிகள் சம்பந்தமாகச் சட்டங்களைப் பிறப்பிக்கலாம். இதன்படி சிறுபான்மையினரும் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் வகையில் யாப்புறு அதிகாரம் வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வாறான புறவமைப்பில் சகல சனக்குழுவினரும் ஆட்சி முறையில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றனர்.

வருகின்ற பாகைகளை ஒரேயே வேகத்தில் போக உறுதுறை செய்து கொடுக்கின்றது. இவ்வாறு செய்வதற்குப் பாகைகளைச் சாலைகளில் வைத்துப் பராமேசின்களைப் பயன்படுத்தும் உத்தேச சனநாயக யாப்பைப் பயன்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு செய்வதற்குப் பாகைகளைச் சாலைகளில் வைத்துப் பராமேசின்களைப் பயன்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு செய்வதற்குப் பாகைகளைச் சாலைகளில் வைத்துப் பராமேசின்களைப் பயன்படுத்துகின்றது.

ஆட்சி முறை மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூறுவதாகவும், மக்களை நெருங்கியதாகவும் இருத்தல் சனநாயக தாற்பரியங்களுக்குச் சாலவும் பொருந்தும். ஆகவே பெரும்பாலான சனநாயக நாடுகளில், ஆட்சி முறை நிறுவனங்கள் சிறிய அலகுகளாக ஒருங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான உள்ளூராட்சி மன்றுகளை வேண்டி நிற்பதன் மூலம் ஆட்சிமுறை தம்மை நெருங்கியதாகவும் எளிதானதாகவும், தெளிவானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையை மக்கள் வெளிப்படுத்துகின்றனர். அவ்வாறான நிறுவனங்கள் நவீன அரசுகள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே பல நாடுகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சுவிஸ்சர்லாந்து பேராசிரியர் ஒருவர் வெளியிட்ட தகவல்

நான் சுவிஸ்சர்லாந்தின் இத்தாலி எல்லைப் புறக் கிராமம் ஒன்றுக்கு சென்று வந்தேன். அக்கிராமம் இத்தாலிக்கு அண்மையில் அமைந்திருந்ததுடன், அங்கு வாழும் மக்கள் இத்தாலிய மொழியையே பேசுகின்றனர். அவர்களின் உணவு வகைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் இத்தாலிக்குரியனவாகும்.

- X நீங்கள் ஏன் இத்தாலியுடன் இணைய விரும்புவதில்லை என்று நான் அக்கிராம வாசிகளிடம் வினவினேன்.
- X நாம் இத்தாலியுடன் இணைந்தால் அனைத்துக்கும் ஃபாடசாலைக்கு ஒரு விளையாட்டுத் திடலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குக் கூட ஃ உரோமின் அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அது கஸ்டத்தையும் காலதாமதத்தையும் ஏற்படுத்தும்.
- X சுவிஸ்சர்லாந்தில் நாம் எமது வட்டார மட்டத்தில் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள முடியும் என்று அவர்கள் பதிலளித்தனர்.

குடியேற்ற நாட்டாட்சிக் காலத்தில் இவ்வாறு மாகாண மட்டத்தில் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் முறையைத் தோற்று விற்பதற்காக உள்ளூராட்சி மன்றுகளின் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டது. அங்கு 04 ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

1. 1926 இல் உள்ளூராட்சி முறை சம்பந்தமாக நியமிக்கப்பட்ட தெரிவுக்குழுவின் ஆலோசனை
2. 1927 இல் டொனமூர் ஆணைக்குழு மாகாண சபைகளைத் தாபித்தல் சம்பந்தமாக முன்வைத்த ஆலோசனை.
3. 1940 இல் நியமிக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சி முறை சம்பந்தமான நிருவாகக்குழு முன்வைத்த மாவட்ட சபைகளைத் தாபித்தல் பற்றிய ஆலோசனை.
4. 1947 இல் உள்ளூராட்சி அமைச்சராகப் பணியாற்றிய திரு. எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க அமைச்சரவையில் சமர்ப்பித்த மாவட்ட சபை முறை பற்றிய மசோதா.

1926

1927 டொனமூர்

1940 மாவட்ட சபை.

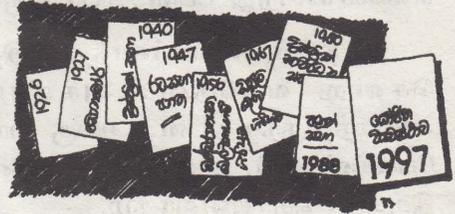
1956 பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம்

1967 டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம்

1980 மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை

1988 மாகாண சபை

1997 உத்தேச அரசியல் யாப்பு

டொனமூர் ஆணைக்குழு சில காரணங்களுக்காக மாகாண சபை முறையினைத் தாபிப்பதனை நியாயப்படுத்தியது.

1. மாகாண சபை முறையின் மூலம் அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தலாம்.
2. சட்டத்துறைக்குப் பொறுப்பாக்கப்பட்டிருந்த நிருவாகச் சூமையை குறைக்கலாம்.
3. மாகாண மட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தினதும், மாகாண அரசாங்கங்களினதும் செயற்பாடுகளை இணைந்து முறையான பிரதேச அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தலாம்.
4. மாகாண மட்டத்தில் பல சனக்குழுவினரும் தமது நலன்களை நிறைவு செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை வழங்கலாம்.

எவ்வாறாயினும் அவ்வாலோசனைகள் காகிதத் தாளுடன் மட்டும் சுருங்கிவிட்டன. 1956 இல் பதவிக்கு வந்த மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ரட்சபா என்ற பெயரில் பிரதேச சபைமுறை ஒன்றினை பிரதேச மட்டத்தில் தாபிப்பதற்கான ஆலோசனையை மசோதா வடிவில் சமர்ப்பித்தது. ஆனால் அம்முயற்சி கைகூடவில்லை.

ஆரம்ப காலத்தில் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல் பற்றி கவனத்தில் எடுக்கப்பட்ட சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் மக்களை நெருங்கிய ஒரு ஆட்சி முறையைத் தாபிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே மாகாண சபை மாவட்ட சபை ரட்ட சபா போன்றவை பற்றிய ஆலோசனைகள் முன் வைக்கப்பட்டன.

பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம்.

1950 களின் இறுதியரைப் பகுதியில் மாகாண சபை பற்றிய கருத்து இனப்பிரச்சினையுடன் தொடர்புடையதாக மாறியது. தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளுக்கான ஒரு தீர்வு என்ற வகையில் அக்காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த ராட்ட சபா மசோதாவைக் கவனத்திற் கொள்ளுமாறு திரு. பண்டாரநாயக்க தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் திரு. செல்வநாயகத்திடம் வேண்டினார். பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தில் அதற்கான உடன்பாடு ஏற்பட்டது. ஆனால் பல காரணங்களினால் அவ்வொப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது.

டட்லி சேனநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம்

1965 இல் திரு. டட்லி சேனநாயக்கவுக்கும் - திரு. செல்வ நாயகத்துக் குமிடையில் மீண்டும் ஒரு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. அவ்வொப்பந்தத்தில் பரஸ்பரம் உடன்படக் கூடியவாறான அதிகாரத்தினைக் கொண்ட மாவட்ட சபை முறையினை இலங்கையில் தாபிப்பதற்கு இரு தலைவர்களும் செயற்படுவர் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதன்படி 1967 இல் மாவட்ட சபை மசோதா தயாரிக்கப்பட்டது. பல நெருக்குதல்கள் காரணமாக மேற்குறித்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட மசோதாவும் கைவிடப்பட்டது.

மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை முறை

1997 இல் திரு. ஜே.ஆர். ஜயவர்தன இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வினை வழங்குவதாகத் தமிழ் மக்களுக்கு வாக்குறுதியளித்தார். சற்று காலம் தாமதித்தாவது 1980 இல் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை முறை தாபிக்கப்பட்டது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டு முன்னணியின் உடன்பாட்டுடன் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை முறை தாபிக்கப்பட்டாலும் அதனை நடைமுறைப்படுத்த முற்பட்டபோது வட பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் தமது சுய விருப்பின்படி அச்சபையினைத் தெரிவு செய்ய முடியாதவாறு பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் தலைவர்கள் பல தடைகளை ஏற்படுத்தினர். அதனால் அத்தீர்வுமீட்டும் வீழ்ச்சியுற்றது.

1988 மாகாண சபை முறை

இரண்டாம் குடியரசு யாப்பின் மீது கொண்டுவரப்பட்ட 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இலங்கையில் மாகாண சபை முறை தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு வருட காலத்துக்குள் சர்வசன வாக்கெடுப்பொன்றின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படும் வரை வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த ஒரு மாகாண சபையினைத் தாபிப்பதற்கு உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

முன்னர் உத்தேசிக்கப்பட்ட சபைகளைவிட 1988 மாகாண சபை 02 விடயங்களினால் வேறுபடுகின்றது.

✦ மாகாண சபை முறை சாதாரண சட்டமொன்றின் மூலம் அன்றி அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தின் மூலமே தாபிக்கப்பட்டது.

✦ மாகாண சபைகள் பல விடயங்கள் பணிகள் சம்பந்தமான சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன.

மாகாண சபைகளைத் தாபிக்கும் போது இனப் பிரச்சினையிலேயே அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. ஆனால் இனப் பிரச்சினைக்கு அப்பாற்பட்ட வகையிலும் மாகாண சபை முறைக்கான கோரிக்கைகள் இருந்தன என்பதை வரலாறு சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

உத்தேச அரசியல் யாப்பு பிராந்திய மட்டத்தில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கூடிய விடயங்களையும் பணிகளையும் பிராந்திய சபைகளிடம் ஒப்படைக்கத் தீர்மானித்துள்ளது.

✦ பிராந்தியத்தின் சட்டமும் ஒழுங்கும்

✦ பிராந்தியத்தின் விவசாய, கடற்றொழில் அபிவிருத்தி

✦ பிராந்தியத்தின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி

✦ பிராந்தியத்தின் கீழ் கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி (சிறு நீர்ப்பாசனம் பாதைகள்)

✦ பிராந்தியத்தின் சமூக நலன்

✦ பிராந்தியத்தின் உள்ஞராட்சி

✦ பிராந்தியத்தின் கலாச்சாரத்தினை மேம்படுத்தல்.

போதிய நிதிவளம் கிடைக்கப் பெற்றால் மட்டுமே பிராந்திய சபைகள் மேற்குறித்த பணிகளை மேற்கொள்ளலாம். உத்தேச அரசியல் யாப்பு பிராந்திய அபிவிருத்திக்குத் தேவையான வருமான வழிகளைத் தேளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

1. மத்திய அரசு வழங்கும் நிதி
2. பிராந்திய வரி வருமானம் (உற்பத்தி வரி, மோட்டார் வாகன அனுமதிப்பத்திரம், பிராந்திய நீதிமன்றத் தண்டப் பணம்)
3. பிராந்திய சபைகள் பெறும் கடன்கள்
4. வெளிநாட்டு முதலீடு

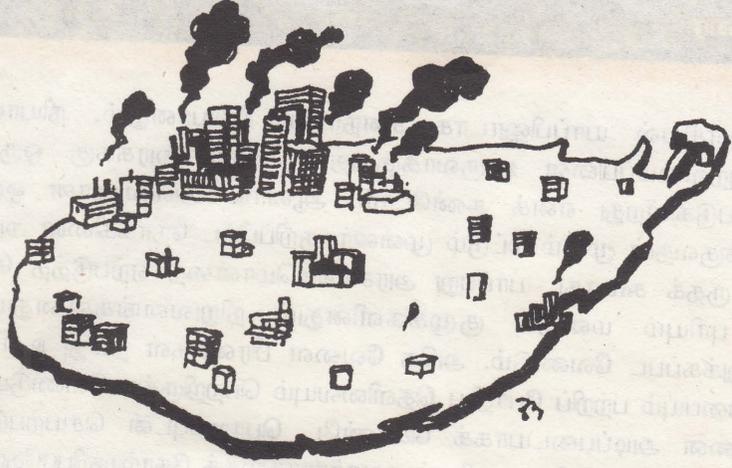
இவ்வாறான வருமான வழிகள் பற்றிய தெளிவுத் தன்மை இன்றி பிராந்திய சபைகளுக்கு அதிகாரத்தை வழங்குவதல் பொருள்ற்றதாகும்.

பல்வேறு விடயங்கள் பணிகள் சம்பந்தமாகச் சட்வாக்கம் செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்ட பிராந்திய சபைகளைத் தாபிப்பதன் மூலம் அப்பிராந்திய சபைகளும், நிதியைச் சேகரிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்திக் கருமங்களை மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் அப்பிராந்தியத்துக்குக் கிடைக்கின்றது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் மாகாணங்களுக்கிடையில் சமமற்ற நிலைகள் அதிகரித்துள்ளன. அதிகாரமும், வளங்களும் கொழும்பிலேயே செறிந்துள்ளன. இந்நிலையினை பல உதாரணங்கள் மூலம் காட்டலாம். எனினும் போதிய அவகாசமின்மையால் ஒரு விடயத்தில் மட்டுமே எமது கவனத்தைக் செலுத்துவோம்.

அட்டவணை 05 இல் நாட்டின் கைத்தொழில் முயற்சிகள் பிரதேசப் பரம்பல் காட்டப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் மொத்த கைத்தொழில் முயற்சிகளில் 75% கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களிலேயே காணப்படுகின்றது.

பிரதேசங்களுடன் தொடர்பான சேவைகளை அப்பிரதேசங்கள்கே மேற்கொள்வதற்கு அதிகாரமளிப்பின் அவற்றைச் செயற்றிறனுடன் நிறைவேற்றலாம் என்ற பொருளியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஒரு பிரதேசத்தைப் பற்றிய அறிவும், அனுபவமும் அப்பிரதேச அரசாங்கத்திற்கே இருக்கும். அதே வேளை பிரதேசத்தின் பொறுப்பு அப்பிரதேச அரசாங்கத்துக்கே வழங்கப்படும். இது பிரதேச அபிவிருத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

பிரதேசங்களுக்கிடையில் ஏற்றத்தாழ்வான தலா வருமான நிலை காணப்படும் போது மத்திய அரசு நிதியை ஒதுக்குகையில் அவ்வாறான பிரதேசங்களுக்கு விசேட கவனம் செலுத்தி நிதியைப் பங்கீடு செய்வதால் வளர்ச்சி குன்றிய பிரதேசங்களுக்கு மத்திய அரசின் ஆதரவு கிடைக்கின்றது.

அட்டவணை 05

கைத்தொழில் முயற்சிகளின் பிரதேசப் பரம்பல்

மாவட்டம்	கைத்தொழில்களின் எண்ணிக்கை
1. கொழும்பு	1607
2. கம்பஹா	490
3. களுத்துறை	87
4. காலி	68
5. கண்டி	65
6. புத்தளம்	55
7. குருநாகல்	39
8. மாத்தறை	29
9. ஹம்பாந்தோட்டை	27
10. இரத்தினபுரி	24
11. நுவரேலியா	23
12. பதுளை	22
13. அனுராதபுரம்	21
14. கேகாலை	13
15. மாத்தளை	11
16. அம்பாறை	07
17. மொனராகலை	07
18. பொலன்னறுவை	05
19. வவுனியா	02
20. திருகோணமலை	02
21. மட்டக்களப்பு	01

அரசியல் யாப்பினூடாக சனநாயக ரீதியானதும், நியாயமானதுமான சட்டப் புறவமைப்பினை உருவாக்குவதன் மூலம் அரசுக்கு ஒரு சிறப்புருவம் வழங்கப்படுகின்றது எனக் கண்டோம். ஆனால் அவ்வாறான ஒரு யாப்பினை உருவாக்குவதன் மூலம் மட்டும் முன்னர் குறிப்பிட்ட நோக்கினை அடைய முடியும் என்று கருதக் கூடாது. யாப்புறு அரசாங்கமொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் ஆட்சி புரியும் மனிதக் குழுக்களினதும் நிறுவனங்களினதும் அதிகாரம் வரையறுக்கப்பட வேண்டும். அதே வேளை பிரசைசுகள் நமது உரிமைகளையும், பாதுகாப்பையும் பற்றிப் போதிய தெளிவையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவ்வாறான தெளிவினை அடிப்படையாகக் கொண்டே பொறுப்புடன் செயற்படும் பிரசைசுகள் உருவாகுவர். இது புதிய அரசியல் கலாச்சாரத்தைத் தோற்றுவிப்பதோடு தொடர்பான பிரச்சினையாகும். சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கையில் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் அவ்வாறான தெளிவினை அடிப்படையாகக் கொண்டே பொறுப்புடன் செயற்படும் பிரசைசுகள் உருவாகுவர். இது புதிய அரசியல் கலாச்சாரத்தைத் தோற்றுவிப்பதோடு தொடர்பான பிரச்சினையாகும். சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கையில் ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரப் புறவமைப்பே வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. அதன் மூலம் அரசு பலம் வாய்ந்ததாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால்தான் சமூக வாழ்க்கையின் சகல பகுதிகள் மீது அரசு தனது அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து வந்துள்ளது. அதன் விளைவாக மக்களின் ஏனைய அமைப்புகள் அரசு ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டமையும் சிவில் சமூகம் பலவீனமுற்றமையுமாகும்.

பாடசாலை மட்டத்தில் அரசியல் யாப்பு பற்றி மேற்கொள்ளும் ஆய்வு புதிய அரசியல் கலாச்சாரத்தை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இன்று பாடசாலை செல்லும் பிள்ளைகள் நாட்டின் நாளைய பிரசைசுகளாவர். இனங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தும் சனநாயக ரீதியான சட்டப்புறவமைப்பின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்வதில் அவர்கள் வெற்றி பெற வேண்டும்.

1	சுதந்திரம்	81
2	சமூகம்	81
3	நாடு	81
4	சமூகம்	81
5	சமூகம்	81
6	சமூகம்	81
7	சமூகம்	81
8	சமூகம்	81
9	சமூகம்	81
10	சமூகம்	81

நம்
அனைவரதும்
நாடு

இலங்கை அரசாங்க அச்சுத் திணைக்களம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavaham.org

poli
45